

L U L E L A

van

*Gabriele
Di Franco*

productie

LOD muziektheater

CREDITS

LOD *muziektheater*

concept, tekst, compositie & regie

GABRIELE DI FRANCO

muzikale uitvoering

6 MUZIKANTEN / ZANGERS

productie

LOD MUZIEKTHEATER

LULELA

LUI, LEI, L'ALTRO
HIJ, ZIJ, DE ANDER

Lulela is een bijzonder, meerlagig jazz concert, vertolkt door 6 zangers / muzikanten, met een verhaal dat zich elke avond op een andere manier ontplooit.

Wanneer de protagonist voor een dilemma wordt gesteld, wordt zijn pad beslist door het publiek: wie hij is en wie hij zal worden, ligt volledig in de handen van het publiek.

Als publiek navigeer je door 19 verschillende verhaallijnen, waarvan er slechts 2 per avond worden gespeeld.

Lulela is een interactieve muziektheatervoorstelling van ongeveer anderhalf uur.

INLEIDING

GABRIELE DI FRANCO OVER LULELA

INTERVIEW DOOR KOEN HAAGDORENS

Met *Lulela* schreef Gabriele di Franco een gelaagde compositie voor een al even gelaagd verhaal. Aan het begin van de voorstelling verschijnt op het podium de protagonist, als een onbeschreven blad. Doorheen de voorstelling wordt het publiek ingeschakeld om, zoals in een game, gaandeweg de identiteit van het hoofdpersonage in te kleuren. Maar eens het eerste level is bereikt, houdt de voorstelling zichzelf tegen het licht. We leven in een wereld waarin eenduidigheid wordt gepropageerd – ook wat identiteit betreft – en *Lulela* verzet zich daartegen. In hoeverre bepalen we elkaars identiteit? En in hoeverre heeft dit een impact op onszelf?

Lulela toont dat de categorieën die we in het dagelijks leven hanteren in wezen vloeibaar zijn. De titel verwijst naar het Italiaanse ‘lui’, ‘lei’ en ‘l’altro’: ‘hij’, ‘zij’ en ‘de ander’ als componenten van een hybride identiteit. Naar analogie hiermee onderzoekt de voorstelling in hoeverre ook performer, protagonist en publiek in wezen één zijn. *Lulela* als muzikale trip die herinnert aan het universum van Borges; een wereld waarin gevoelens van eenzaamheid en melancholie kunnen bestaan naast humor en romantiek.

CONCEPT

Twee observaties liggen aan de basis van *Lulela*.

Eén. “Als uitvoerend artiest ben je je er heel erg bewust van dat elk concert of elke voorstelling uniek is. Het kan nooit worden herhaald. Zelfs niet als het een exacte kopie zou zijn want de tijd is al verstreken. Muzikanten en toeschouwers zijn veranderd.” Gabriele di Franco vertelt hoe *Lulela* ontstond met een onderzoek naar de verhouding tussen muziek en tijd. Muziek beleven is tijd beleven. “We leven van moment tot moment. Je kan een muziekstuk nooit in één flash beleven. Je zit altijd gevangen in het nu. Voor de beleving van een compositie in haar totaliteit ben je aangewezen op je herinnering en verbeelding.” *Lulela* zet de deur wagenwijd open om de verbeelding van het publiek te prikkelen en de nieuwsgierigheid aan te wakkeren naar wat het (nog) niet hoorde.

Twee. “Na een concert bespreken we onder muzikanten vaak hoe het publiek die avond was. Of we een connectie voelden of niet. De toeschouwer heeft een grote invloed op een concert of voorstelling, veel groter dan hij of zij beseft. Een soort verborgen macht over het geheel. Met *Lulela* zetten we die macht centraal, doordat het publiek mee kan beslissen over het verloop van de avond.” Dit opzet activeert de nieuwsgierigheid van de toeschouwer en hangt samen met Di Franco’s reflectie over muziek en tijd. “Door het publiek te laten kiezen, verhoog je het bewustzijn dat de voorstelling de dag ervoor heel anders moet hebben geklonken, en morgen opnieuw.”

Het resultaat is een trip: al navigerend door het verhaal beseft de toeschouwer dat de voorstelling helemaal anders had kunnen zijn. Wat begint als een lineaire vertelling over een protagonist resulteert in een exploratie van een complex web. Waar de toeschouwer aan het begin van de

voorstelling de levensloop van de protagonist bepaalt, vervaagt de grens tussen toeschouwer en protagonist gaandeweg, en vallen beiden uiteindelijk voor een kort moment samen. Een schier eindeloze, niet-lineaire wereld van mogelijkheden en alternatieven openbaart zich. Zo is *Lulela* een voorstelling waarin het publiek wordt uitgenodigd de controle los te laten en zich open te stellen voor vragen, onzekerheid, het onverwachte.

VORM

Lulela bestaat uit drie delen. Bij het betreden van de zaal ontvangt elke toeschouwer een voorwerp dat toelaat om twee keuzes te communiceren: a of b. Op het podium staan instrumenten opgesteld als bij de aanvang van een concert. Boven het podium: een projectiescherm. Muzikanten komen op. Het publiek wordt in het Engels verwelkomd door Marcello – de verteller van de avond. Hij legt uit dat het publiek geregeld de vraag zal krijgen om een keuze te maken, om op die manier het verloop van de voorstelling te sturen. Dan begint de muziek. Marcello schakelt over naar Italiaans en begint bij wijze van proloog te vertellen over de protagonist van Lulela – het publiek kan het verhaal in vertaling meelesen op het projectiescherm. Gabriele: “Er gebeurt weinig in die proloog, er is geen handeling, de protagonist mediteert over de vraag wie hij is, totdat hij iets ontdekt en er zich twee mogelijkheden aandienen, twee inzichten. Het publiek kiest een van de twee opties en zet zo het leven van de protagonist in beweging. Een volgend hoofdstuk begint. Ook aan het eind van dat hoofdstuk dienen zich twee keuzemogelijkheden aan enzoverder. Uiteindelijk leidt die ene proloog naar negentien verschillende eindes, waarvan het publiek er tot dusver één leert kennen.” Tot zover deel één van Lulela.

“Op het scherm lees je: EINDE. Maar het is geen einde. Een nieuwe versie van de proloog weerklinkt, met opnieuw dezelfde keuzemogelijkheden als in deel één. Deze keer wordt echter de weg ingeslagen die in deel één niet werd gekozen: de keuze van de minderheid die eerder onbeantwoord bleef. Opnieuw wordt er van hoofdstuk naar hoofdstuk genavigeerd en openbaart zich een andere verhaallijn over de protagonist. Maar deze keer is de keuzemethodiek anders: we volgen niet langer de keuze van de meerderheid zoals in deel één. Nu wordt het publiek met een vraag uitgenodigd om zich bloot te geven. “Are you in love?” “Would you like to be someone else?” Het zijn vragen die ook de protagonist van het verhaal bezighouden. Afhankelijk van het antwoord van het publiek wordt bepaald wie wel of niet mag kiezen. De stem gaat deze keer naar de minderheid en het verhaal vervolgt zijn weg. Totdat opnieuw het einde – een ander dan in deel één – wordt bereikt.” Tot zover deel twee.

Deel drie sluit de voorstelling af. De muzikanten keren voor de derde keer terug naar de prelude, die ook deze keer anders klinkt dan de voorgaande keren. Het publiek hoeft niet meer te stemmen. In deze derde versie van de prelude weerklinken nog meerdere vragen, zoals diegene die voorheen aan het publiek werden gesteld. Zijn het vragen voor de toeschouwers? Of horen we gedachten van de protagonist? Die grens wordt in dit derde deel opgeheven. Toeschouwer en protagonist vervloeien in elkaar. Het lijkt het begin van alweer een nieuwe verhaal- en compositielijn. Gabriele vertelt daarover: “De muziek zal rustgevend klinken. Een muzikale frase die zin geeft om ze mee te zingen. In majeur, maar met elementen in mineur. Er klinkt melancholie in door, die overgaat in een rustgevende ademhaling. Maar er blijft een beweging voelbaar. Alsof het kan blijven doorgaan. Het idee is dat ik een deur wil tonen, langs waar je opnieuw en opnieuw in het verhaal kan duiken, opnieuw die zelfreflectie kan aangaan. Want een einde is er niet.”

BEZETTING

“*Lulela* wordt gebracht door een gemengd ensemble,” aldus Gabriele. “De klank is een mix van jazz en klassiek.” Hij schrijft zijn partituur voor een orkestratie van zes muzikanten, die op een veelzijdige manier worden ingezet. “Een jazzdrum, omdat die een brede waaier aan mogelijkheden geeft: grooves, kleuren, verschillende timbres. Daarnaast een contrabas, die ik als jazz- én klassiek instrument inzet. Ook een jazzgitaar die een akoestische en een elektrische klank verenigt en door het gebruik van pedalen de deur openzet naar elektronica. Dan wilde ik nog een instrument dat zowel melodisch als begeleidend kan worden aangewend: ik koos voor vibrafoon. Hierdoor heb ik een breed spectrum aan mogelijkheden: een vibrafonist heeft een hybride rol, omdat hij ook percussionist is.” De vocale partij is verdeeld over twee muzikanten. Het verhaal zelf wordt verteld door een muzikant: “Een vriend van mij die een begenadigd fagotspeler is, maar ook een talent heeft als verteller. Hij zal niet zingen. Hij vertelt het verhaal in nauwe samenhang met de ritmiek van de muziek. Soms vertelt hij, soms speelt hij fagot. In zijn figuur komen tekst en muziek samen. Aan zijn zijde staat een zangeres, een sopraan. Zij is, net als de vibrafonist, de percussionist en de fagottist, klassiek geschoold, maar is ook sterk in jazz en improvisatie. Ze brengt die twee werelden samen. De partituur van *Lulela* bespeelt een breed spectrum: van extreem gecomponeerd tot extreem vrij. In sommige stukken van de partituur geef ik geen maataanduiding. Of enkel een aanwijzing over een stemming. Dat worden vrije improvisatiemomenten.”

Lulela bestaat uit vele compositielijnen die uiteenlopende stemmingen verkennen, waarvan het publiek er per avond twee te horen krijgt. Gabriele: “De verschillende eindes roepen de meest uiteenlopende gevoelens op: trots, droefenis, melancholie, eenzaamheid, mislukking... en van al deze gevoelens ook de tegenpool.”

BIOGRAFIE

GABRIELE DI FRANCO

Gabriele di Franco, geboren in Italië en momenteel woonachtig in Brussel, is een Italiaans arrangeur, componist en gitarist. Hij is al een lange tijd actief als professioneel muzikant, zowel in het uitvoeren, opnemen en samenwerken met verschillende artiesten van over de hele wereld.

Al op zeer jonge leeftijd componeerde hij muziek die beïnvloed werd door jazz en wereldmuziek. Gabriele kreeg al snel inzicht in deze verschillende concepten en interpreteert ze op een geheel eigen manier. Dit bracht hem tot het oprichten van zijn eigen band BIJA, die de prijs «Band Revelation of the year 2012» heeft gekregen. Datzelfde jaar was hij ook de finalist van de «Tiberio Nicola Award 12» en de «Jimmy Wood Award».

Twee jaar later brachten Gabriele en zijn band hun debuutalbum «BIJA» uit (Slam productions - UK). Hij haalde ook het podium tijdens «International Fara Jazz Contest 2014» en op de «International Jazz Competition of Bucharest 2015» met zijn trio MYNAH. Met zijn band RUBIKS was hij aanwezig op «Brussels Jazz Marathon 2016» en kreeg hij de eerste prijs op «Multiculturita Black Music Contest 2017» en de «Publieksprijs» op Sibiu Jazzfestival met Bija.

Gabriele studeerde in 2014 af in de Major Jazz-gitaar (110/110) aan het Conservatorium Nino Rota (IT) met een extra studiejaar aan de beroemde Musik und Kunst Privatuniversität der Stadt Wien (AUS). Na zijn afstuderen verhuisde Gabriele naar Brussel voor een masterstudie in Jazz Compositie & Arrangement aan het Koninklijk Conservatorium van Brussel (KCB). Hier volgde hij les bij oa. Kris Defoort, Lode Mertens, Peter Swinnen. In juni 2018 studeerde hij af met onderscheiding.

In 2016 nam Gabriele zijn tweede album «INTRO» (Emme Record Label) op met MYNAH, waarmee hij op Europese tournee ging. Sinds oktober 2016 is Gabriele verbonden als componist, arrangeur en dirigent voor de Bud Powell Jazz Orchestra. In 2017 won Gabriele de SIAE (Italian Copyright Company) beurs voor auteurs onder de 35 jaar. In november 2017 behaalde hij ook het podium op het JAZZ COMP GRAZ 2017 als «Tweede beste Componist» met het bigband-arrangement van zijn compositie «Aspetta».

In februari 2018 was Gabriele de enige componist, vanuit alle Belgische conservatoria, die werd geselecteerd om te arrangeren voor de live coaching masterclass van Wynton Marsalis en het Lincoln Jazz Orchestra in BOZAR - Brussel. In 2018 bracht hij verder ook twee albums uit: In maart het album SO FAR, uitgebracht met zijn «Gottfried di Franco» band, opgericht in samenwerking met de Oostenrijkse saxofonist Stefan Gottfried. In mei van hetzelfde jaar werd het album DEDALO van het Bud Powell Jazz Orchestra uitgebracht, waarvoor hij het hele repertoire componeerde en arrangeerde. In september 2018 was Gabriele artiest in residentie voor de Bijloke Summer Academy.

In juni 2019 won Gabriele de «Elevator Jazz Pitch» voor de presentatie van *Lulela*.

OVER

LOD MUZIEKTHEATER

LOD muziektheater is een Gents productiehuis voor opera en muziektheater, een creatieve thuis voor artiesten.

Dit doet LOD enerzijds door samenwerkingen op lange termijn uit te zetten met een aantal van de meest eigenzinnige makers in het hedendaagse muziektheater. Componisten als **Kris Defoort, Daan Janssens, Thomas Smetryns** en regisseurs als **Josse De Pauw, Inne Goris** en **Atelier Bildraum** zijn vaste waarden in het LOD-verhaal. Daarnaast staan onze deuren open voor zij die ons pad kruisen, altijd verrassend maar nooit toevallig. LOD streeft een brede artistieke visie na en staat bekend om de hoogwaardige kwaliteit van haar producties.

LOD engageert zich sterk voor jong talent. Via het **European Network of Opera Academies (ENOA)**, de jaarlijkse **Zomeracademie** (i.s.m. Spectra, KASK, Bijloke Muziekcentrum en International Opera Academy) en de samenwerking **10x10** met Kunstencentrum Vooruit ondersteunen we jaarlijks vele jonge podiumkunstenaars met een hart voor muziektheater.

LOD is geboren en getogen in Gent en is een van de gezichten van de **Bijlokesite**. Tegelijk opereert LOD nadrukkelijk internationaal, door de vele reisvoorstellingen en coproducties met buitenlandse partners.

CONTACT

HANS BRUNEEL

Algemeen directeur

hans@lod.be

m +32 495 14 60 11

TOM RUMMENS

Dramaturgie & spreiding

tom@lod.be

m +32 492 91 88 05

MORGAN VERHELLE

Pers & publiek

morgan@lod.be

m +32 479 35 26 54

LOD MUZIEKTHEATER

Bijlokekaai 3

9000 Gent

t +32 9 266 11 33

info@lod.be

www.lod.be